

עמ"ת 6503/07/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד שהאב

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 6503-07-14 מדינת ישראל נ' שהאב (עציר)
בפני כב' השופטת תמר נאות פרי
העוררת מדינת ישראל
נגד
המשיב מוחמד שהאב (עציר)

החלטה

בפני ערר על החלטת בית המשפט השלום בחדרה (כב' השופטת אסיף) במ"ת 4290-03-14 מיום 2.7.2014, אשר במסגרתה הורתה כבוד השופטת על שחרורו של המשיב למעצר בית.

1. כנגד המשיב הוגש ביום 3.3.2014 כתב אישום אשר עובדותיו כדלקמן: המתלונן היה במועדים הרלבנטיים בשלבי סיום בניית ביתו בג'סר אל-זרקא. ביום 1.3.2014 בשעות הצהריים התפרץ המשיב לבית הריק על מנת לבצע גניבה. המתלונן וחבר שלו (להלן: "עלי") בדיוק הגיעו לבית ומצאו שם את המשיב. המתלונן ועלי תפסו את המשיב, התקשרו להזעיק את המשטרה וקשרו את המשיב לכיסא עד שתגיע המשטרה. יום למחרת, במהלך חקירתו של המשיב - בוצע עימות בינו לבין עלי (להלן: "העימות"). במהלך העימות איים המשיב על עלי בכך שאמר לו: "חכה אני יוצא ואראה לכם מה אני אעשה לכם, אני אחטוף אותך, אני נשבע לך באחותי ... חכה אני אצא ... אני אכנס שנה וחצי לכלא ואז אני אצא ואז אני אחזור ל-21 שנה ... אני צריך להגן על עצמי, אני אדרוך על כל מי שיעיד נגדי ...". בהמשך, כאשר נחקר המשיב על ידי חוקר - מסר לו כך: "חכה, ברגע שאני אצא אני אסגור איתם חשבון, אל תדאג".
2. על רקע העובדות הנטענות הנ"ל - מיוחסות למשיב בכתב האישום שתי עבירות של איומים ועבירה של כניסה לבית מגורים לצורך ביצוע עבירה.
3. כבר ביום הגשת כתב האישום, 3.3.2014, התקיים דיון בבקשת העוררת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט קמא קבע כי קיימות ראיות לכאורה לגבי עבירות האיומים, אך לגבי עבירת ההתפרצות למקום מגורים, קיים קושי ממשי לאור העובדה שבניית הבית של המתלונן טרם הושלמה והוא לא שימש למגורים בעת שנכנס אליו המשיב. עוד נקבע כי קיימת עילת מעצר - לאו דווקא בשל הכניסה לבית אלא לאור מהות האיומים, תוך התייחסות לעברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעות בשתי עבירות של החזקת סכין, עבירת אלימות, ועבירות סמים. בהעדר הצעה לגבי חלופת מעצר - הורה בהמ"ש קמא על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
4. ביום 8.5.2014 וביום 17.6.2014 התקיימו ישיבות הוכחות בתיק העיקרי, ובמהלכן נחקרו כל עדי התביעה למעט עלי. ישיבה נוספת נקבעה ליום 13.7.2014.
5. ביום 26.6.2014 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר. בבקשה נטען כי במהלך ישיבת ההוכחות הוצג לעיני בית המשפט דיסק ובו צילום של העימות שבוצע בין המשיב לבין עלי, וכי צפייה בדיסק מגלה כי **לפני**

שהמשיב השמיע את האיומים הלכאוריים - עלי קם מכיסאו ואיים על המשיב שהוא יכה אותו. מכאן, שהאיומים הלכאוריים מצד המשיב באו **בתגובה** לאיום מצד עלי ולא הושמעו "סתם כך". בבקשה לעיון חוזר נטען כי יש לדבר שתי השלכות. האחת, שיש לראות בחומרה את העובדה שהאיום מצד עלי לא מופיע בכתב האישום, וכי עסקינן בניסיון להסתיר עובדות רלבנטיות. המשמעות השניה הינה שהמסוכנות הנשקפת מהאיומים אינה ברף כה גבוה כפי שניתן היה לסבור מלכתחילה, שכן קדמו להם התגרות ואיום. על רקע זה, לשיטת המשיב, יש מקום לשחרר אותו לחלופת מעצר בית - וזוהי מטרת הגשת הבקשה לעיון חוזר. עוד מצוין בבקשה כי נוכח אי התייצבותו של עלי לשיבה האחרונה, צפוי המשפט להמשיך עוד זמן משמעותי - וכי זוהי סיבה נוספת לבקשה לעיון חוזר. עוד צוין כי השחרור למעצר בית מתבקש גם לרגל חג הרמדאן, על מנת לאפשר למשיב לחוג את החג כהלכתו.

6. בדיון שהתקיים ביום 30.6.2014 קבע בית המשפט קמא כי לאחר צפייה בדיסק אכן עולה כי במהלך העימות, עלי קם מכיסאו, מנופף בידו באיום כלפי המשיב, לאחר מכן מתיישב וממשיכים חילופי הדברים ביניהם. בית המשפט מצין כי לא ניתן להבין מה בדיוק אומרים השניים, בשפה הערבית, לרבות בשל איכות ירודה של פס הקול. בית המשפט מצוין כי יש ממש בטענות הסיניגור לפיהן ראוי היה שהמשטרה תציין נתונים אלו בכתב האישום ולכל הפחות בתמליל של העימות. לכן, לשיטת בית המשפט קמא, חל כרסום במסוכנות - וניתן לשקול שחרור לחלופת מעצר בית. עם זאת, כיון שהמפקחים המוצעים לא התייצבו בבית המשפט באותו היום - נקבע דיון נוסף.

7. ביום 2.7.2014 התקיים הדיון המשלים, במהלכו נחקר אביו של המשיב אשר הוצע כמפקח. העוררת התנגדה לבקשה לשחרר את המשיב למעצר בית והעלתה השגות לעניין המפקח. בהחלטתו מיום 2.7.2014 - היא החלטה נשוא הערר - שב וקבע בית המשפט קמא כי במהלך העימות, היה איום מצד עלי כלפי המשיב **לפני** האיום של המשיב כלפי עלי - וכי יש לדבר השלכה על רף המסוכנות. בהתאם, מצא בית המשפט לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו, בפיקוח האב ותוך הפקדת ערבויות כספיות מתאימות.

הערר -

8. בהודעת הערר ובמהלך הדיון טענה העוררת כי אמנם בדיסק ניתן לראות שעלי מניף את ידו אל עבר המשיב אך לא ניתן לשמוע מה הוא אומר למשיב וממילא, היה זה **אחרי** שהמשיב כבר השמיע כלפיו איומים משמעותיים. לשיטת העוררת, אם לאחר מכן שב המשיב לאיים על עלי - אזי שאולי האיומים הנוספים היו בזיקה להתנהגותו של עלי, אך האיומים הראשוניים, החמורים כשלעצמם, לא באו בתגובה לאיום מצד עלי - ולכן, אין כל כרסום במסוכנות. עוד נטען כי חלופת המעצר שהוצעה אינה מספקת, לרבות לאור העובדה שמונה רק מפקח אחד.

9. המשיב סומך ידיו על החלטת בית המשפט קמא.

דיון והכרעה -

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה מסקנתי כי דין הערר להתקבל, במובן שיש לשוב לבית המשפט קמא הנכבד לצורך קיום דיון חוזר בבקשה לעיון חוזר לאחר שהעוררת תמציא לבית המשפט תמליל מלא ומדויק של העימות.

11. בתיק קיים דו"ח ביצוע עימות שערך החוקר גמיל עיסמי ביום 2/3/2014 (סומן ת/6 בתיק העיקרי - להלן: "ת/6"). בדו"ח זה מצוין (בשורה 8) כי המשיב מאיים על עלי באומרו: "חכה רגע אני יוצא ואראה לכם מה

אני אעשה לכם, אני אחטוף אתכם באחותי", לאחר מכן המשיב אומר שוב פעמיים לעלי: "חכה אני אצא", ובהמשך, (בשורה 17): "אני אכנס לכלא שנה וחצי ואז אצא, אני אחזור ל-21 שנה". על יסוד האמור בדו"ח זה נוסח כתב האישום.

12. בדיון בבית המשפט קמא - טען הסניגור כי מהדיסק עולה כי במהלך העימות, לפני השמעת האיומים מצד המשיב - הושמעו איומים מצד עלי - ועל יסוד טענה זו, קבע כב' בית המשפט קמא כי חל שינוי בעמדתו באשר לרף המסוכנות.

13. לאחר הדיון בבית המשפט קמא - הוכן מסמך אשר סומן נספח ז', על ידי אחד מהמתמחים שבפרקליטות אשר צפה בדיסק (להלן: "מסמך ז"). ממסמך זה עולה כי המשיב אמר לעלי: "כאשר אצא מפה, לאן תלכו ממני?" וכי במענה שואל עלי: "אתה יודע איפה אתה נמצא? נצא החוצה ונראה מה תעשה לי". בשלב זה עלי פונה לחוקר ושואל אותו דבר מה לא ברור, ואז אומר המשיב: "אני בכבוד של אחותי מחסל אתכם, אני אומר ליד החוקר - אני יורה בשניכם, אתה עדיין לא מכיר אותי". בשלב זה עלי צוחק - והמשיב ממשיך: "תצחק תצחק, כאשר אצא מפה." בהמשך, המשיב מניף את ידיו האזוקות לעבר עלי וצועק עליו שהוא שקרן, אומר לו שכאשר הוא יצא הם יתעמתו ובנוסף, אומר לו כי: "את הרגליים האלה שלך אשבור לך אותם". אז - בדקה 05:05 - עלי נראה מניף את ידו באוויר, המשיב נעמד בעוד עלי נשאר לשבת, החוקר צועק על שניהם ושניהם ממשיכים לצעוק האחד על השני. החוקר מסביר בשלב זה למשיב כי הדברים שהוא השמיע מהווים איום והמשיב עונה לו שהוא לא מפחד, שהוא יגיד זאת בפני השופטת וכי הוא יודע שהוא יכלא, ישב שנה וחצי אבל אז יצא. בהמשך שוב מתריס המשיב כלפי עלי כי הוא "יזיין אותו", אומר: "תן לי שאתפוס אותך לבד" ואף אומר שמי שמעיד נגדו - הוא ירמוס אותו ברגלו ומדגים עם תנועה ברגל.

14. ברי כי התיאור של העימות שבמסמך ז' אינו תואם את תיאור העימות שבמוצג ת/6, ושניהם כאחד אינם תואמים את מה שרואים בדיסק ואת מה שנאמר שרואים בדיסק בדיון בבית המשפט קמא.

15. לא הצלחתי להבין כיצד מנהלת העוררת את התיק ללא תמלול מדויק של העימות ולא ברור לי מדוע ההגנה לא הגישה תמלול מדויק של העימות עד כה. בהקשר זה עוד יובהר כי אמנם הדיסק הועבר לסניגור רק יום לפני הדיון הראשון - ואני מקווה שהדבר לא נעשה במכוון - אך הדיסק נמצא אצלו מתחילת חודש מאי. אם צפייה בדיסק היא אשר הביאה את המשיב וסניגורו למסקנה שיש כרסום במסוכנות - ניתן היה להעלות טענה זו כבר בתחילת חודש מאי. לגבי העוררת אעיר כי התנהלותה מעוררת אף היא דאגה - שכן היה עליה לבדוק בצורה קפדנית את הדיסק, לערוך תמליל מילולי, ולא להשמיט קטעים מכתב האישום. ברי כי מוצג ת/6 אינו מספיק מדויק. היה על העוררת לבדוק את חילופי הדברים באופן ברור - לפני הגשת כתב האישום, ובוודאי ובוודאי שהיה עליה לעשות כן לאחר שהתעוררו הטענות בבקשה לעיון חוזר. לא יעלה על הדעת שיוכן תקציר של העימות, על ידי מתמחה, רק ביום 2/7 (אשר אף בו מצוין כי אין המדובר בתמלול של כל מילה אלא רק בתקציר) - ושמסמך זה לא יוגש לכבוד השופטת קמא בדיון ביום 2/7. או שהמסמך הוכן לפני הדיון והוסתר מבית המשפט או שהוכן רק לאחריו. כך או כך ההתנהלות של העוררת בעייתית.

16. יחד עם זאת, לגופם של דברים, לעניין רף המסוכנות - ברור כי הטענה שהושמעה בדיון בבית המשפט קמא, לפיה כל מה שאמר המשיב היה בתגובה לאיום מצד עלי - אינה נכונה. יש לראות כי הוא השמיע כמה וכמה איומים לפני דקה 05:05 וכמה איומים לאחר מכן. בנוסף, בכלל לא ברור שעלי איים על המשיב. בתיאור של החוקר ת/6 אין בכלל התייחסות למה שקורה בדקה 05:05. בתיאור של המתמחה לגבי דקה 05:05 מופיע שעלי נראה מניף את ידו אבל נותר לשבת ומי שקם היה המשיב, ואין התייחסות לדברים שאמר עלי. הסניגור כתב בבקשה לעיון חוזר (בסעיף 9) כי עלי קם מכיסאו ואיים על המשיב ש"הוא יכה אותו",

ובהמשך, בסעיף 12 לבקשה, מתבקש בית המשפט לקבוע כי אין כלל ראיות לכך שהמשיב איים על עלי וכי **כל** דבריו נאמרו בתגובה לאיומים מצד עלי ולניסיון שעשה עלי "לפגוע במשיב" בנוכחות החוקר. כבוד השופטת מציינת בעמ' 9 להחלטתה מיום 30.6.2014 (שורות 4-6) כי היא ראתה שעלי התרומם מכיסאו וידו הונפה באיום כלפי המשיב, אך כי מיד לאחר מכן הוא התיישב והם המשיכו לדבר, אך היא לא יכולה להבין מה נאמר.

17. לכן, אין ספק שהדברים שנטענו במהלך הדיון ביום 30.6.2014 לא היו מדויקים והיה בהם כדי להטעות את כבוד השופטת. לא ניתן לצפות ממנה לערוך בעצמה תמלול של הדברים, ובוודאי שחשוב מאוד היה להבהיר מה נאמר לפני דקה 05:05 ומה לאחריה, מה קרה בדקה זו - מי קם ומי ישב, מה אמר עלי וכו' - ככל שאירועי דקה זו הם הם הבסיס לבקשה לעיון חוזר.

18. לכשעצמי, אינני בטוחה שהיה מקום לבסס את הבקשה לעיון חוזר על האמור מעלה - אך ככל שאכן כך נעשה, וככל שהצדדים ביקשו מכבוד השופטת לבחון האם היה איום גם מצד עלי, מה בדיוק הוא אמר, האם היה בכך כדי להצדיק איום שכנגד מצד המשיב, מהי הפרופורציה בין האיומים ההדדיים (ככל שהיו) והאם אכן הדבר מחייב מסקנות לגבי רף המסוכנות - אזי שהיה עליהם להציג לבית המשפט תמונה ברורה יותר.

19. עוד אזכיר כי אין עסקינן ב"כרסום במסוכנות" שחל רק עתה, במהלך ניהול התיק העיקרי. ה"כרסום" (ככל שקיים) - היה שם מלכתחילה. כאשר טען הסניגור במהלך הדיון ביום 30.6.2014 כי המדובר בהתפתחויות שהתרחשו רק במהלך ניהול התיק העיקרי, במהלך שמיעת העדים - הדברים לא היו מדויקים. נכון כי במהלך הדיון ביום 17.6.2014 נחקר החוקר והתבקש להתייחס לאופן רישום ת/6 ולדברים שהתרחשו במהלך העימות, ונכון כי מחקירתו עולה ש-ת/6 אינו משקף את מהלך העימות במלואו - אך לא היה בחקירתו כדי להוסיף על הדברים שממילא ניתן היה לראות בדיסק (וראו את חקירתו בתיק הפלילי, בעמ' 13 שורות 3-13 ובעמ' 14 שורות 6-12).

20. בבקשה לעיון חוזר הדגש היה על הכרסום הנדון, ורק בשולי הבקשה צוין (בסעיף 11) כי הדיון בתיק העיקרי צפוי להמשך עוד זמן רב וכי יש להקל על המשיב לאור חג הרמדאן. לגבי הצפי להימשכות - אינני בטוחה שכך הם פני הדברים שכן קבועה ישיבת הוכחות נוספת ליום 13.7.2014. לגבי חג הרמדאן - אינני בטוחה שהמדובר בעילה המצדיקה עיון חוזר.

21. מכאן, שאין בבקשה לעיון חוזר טענות של ממש - למעט אותו כרסום משמעותי נטען ברף המסוכנות, אשר אותו יש לבחון שוב. אמנם, יש לזכור כי המשיב נמצא במעצר בפועל מזה ארבעה חודשים ויכול להיות שחלוף הזמן הביא לרגיעה ולהורדת רף המסוכנות, אך מנגד יש לראות כי האיומים שהושמעו (בנוכחות שוטר) היו מאוד ממוקדים וברורים ואין בפנינו תסקיר. החשש שהיה מלפני כבוד בית המשפט קמא (כפי שציין בהחלטתו הראשונה) לא היה רק מהאפשרות שהמשיב יאיים שוב, אלא מהאפשרות שהוא יממש את האיומים.

22. במצב דברים זה - שעה שהבקשה לעיון חוזר התבססה על נתונים לא מדויקים - אין מנוס אלא מלהחזיר את התיק לבית המשפט קמא לצורך קיום דיון נוסף בבקשה.

23. על העוררת יהא להציג לבית המשפט במהלך הדיון תמליל מדויק של העימות, כך שניתן יהא לצפות בדיסק ולהבין את כל חילופי הדברים במדויק ולראות מי קם, מתי, מי מניף ידיו וכו'.

24. יובהר כי לאחר מכן, כל צד יוכל להעלות את טענותיו.

25. עוד אעיר, לגבי חלופת המעצר שנקבעה - כי אני מסכימה עם כבוד השופטת קמא בקביעתה שהאבא של

המשיב יכול להוות מפקח ראוי (למרות הרשעתו בעבר), אך יש קושי בכך שהוא מונה כמפקח בודד - במיוחד שעה שהוא מתגורר בג'סר אל-זרקא, המקום בו מתגוררים המתלונן ועלי. האב בחקירתו מסר כי אם הוא יצטרך לצאת מהבית הוא יבקש מהאמא לשמור על המשיב - אך היא לא התייצבה בבית המשפט, לא הוצגה כמפקחת, לא חתמה על ערבויות וברי כי לא ניתן להטיל עליה את משימת הפיקוח במצב דברים שכזה. כב' בית המשפט קמא העיר פעמיים את הערותיו לגבי אי התייצבותם של המפקחים המוצעים. כיון שהאם לא מהווה מפקחת - יש חשש שמא האב יצא מהבית וישאיר את המשיב לבד או שיקח אותו איתו בצאתו.

26. נמצא שהדיון ישוב לבית המשפט קמא - לצורך הצגת טיעונים משלימים.

27. יתכן שלא היה מקום לבזבז כך את זמנה של כב' השופטת קמא ויתכן שמבחינה עניינית אכן צודקת כבוד השופטת בכך שיש מקום בשלב זה להורות על מעצר בית - אך שעה שהטיעונים הוצגו כפי שהוצגו ושעה שהמחלוקת הוגדרה על ידי הצדדים כפי שהוגדרה - אין מנוס אלא לקיים דיון מחודש.

28. לאור כל האמור מעלה - אני מורה על המשך מעצרו של המשיב - עד שתינתן החלטה אחרת או עד תום ההליכים. על הצדדים לפנות לבית המשפט קמא ולבקש לקבוע דיון נוסף.

29. אבקש מהמזכירות לשלוח העתק לבית המשפט קמא.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ד, 06 יולי 2014, בהעדר הצדדים.